

Иступање првог потпредседника Владе Србије и министра спољних послова Ивице Дачића на пратећем догађају 70. заседања Генералне скупштине Уједињених нација на високом нивоу о миграцијама и избеглицама у контексту нове развојне агенде:

„Господине генерални секретару,
Уважене екселенције,
Даме и господо,

Желео бих да се захвалим генералном секретару господину Бан Ки-муну на организовању овог изузетно значајног и правовременог састанка на једну од најактуелнијих тема данашњице.

Свакодневно се суочавамо са великим бројем људи који долазе са Блиског истока, Африке и Азије, а посебно из Сирије, Авганистана и Ирака, који бежећи од бруталности ратова и насиља, траже сигурност, надајући се солидарности, заштити и бољем животу. У питању је најмасовнији покрет становништва после Другог светског рата на простору Европе, који је скопчан са озбиљним изазовима, како за земље из којих мигранти долазе, кроз које транзитирају, као и оне које представљају њихове жељене дестинације.

Екселенције,

Актуелна криза показује узајамну повезаност међусобно удаљених подручја у данашњем свету и указује на потребу за изналажењем свеобухватних решења. Пре пар дана усвојили смо нову трансформативну агенду одрживог развоја до 2030. године, којом смо истакли да све рањиве групе људи морају да буду оснажене, међу којима свакако избеглице, интерно расељена лица и мигранти. Усагласили смо предузимање даљих мера и активности како би се изашло у сусрет потребама људи који живе у регионима погођеним комплексним хуманитарним ситуацијама, као и тероризмом.

Активан однос и имплементација циљева одрживог развоја који укључују смањење сиромаштва и поштовање људских права, кључни су чиниоци одрживог развоја и доприносе стабилизацији прилика у земљама у којима постоје кризна жаришта. Без решавања питања миграната и избеглица, што су акутни проблеми овог тренутка, високе циљеве одрживог развоја које смо себи поставили неће бити могуће испунити. У овом процесу, поред координације држава, Уједињене нације имају најистакнутију улогу пружањем подршке чланицама у процесу имплементације Развојне агенде до 2030.

године. Србија је најдиректније заинтересована за ову врсту сарадње.

Даме и господо,

Србија је једна од земаља која је на главној транзитној рути великог таласа миграната из ратом захваћених подручја. Свакодневно хиљаде људи користе балканску руту ка земљама Европске уније. Од почетка ове године до средине септембра државну границу Србије прешло је преко 170.000 миграната. Иако њихова жељена дестинација није Србија, већ државе чланице ЕУ, за нас то представља нову, веома комплексну, врсту изазова. Србија, у суочавању са овим изазовом, доследно показује одговорност и конструктивност, као и спремност да заједно са својим европским партнерима трага за решењем.

Јасно је да су хитни и усаглашени међународни напори неопходни, нарочито напори који су усмерени на решавање криза и заустављање сукоба у земљама порекла. Без активног дијалога, уз подршку међународне заједнице, са циљем решавања криза у овим земљама, не може се очекивати ни адекватан, кохерентан и свеобухватан одговор на мигрантску кризу са којом се суочавамо, усмерен ка узроцима и коренима проблема.

Једино право и ефикасно решење је стабилизација кризних подручја, на чему је потребно што одлучније радити како бу се постигла дугорочна решења и створили услови за повратак избеглица и миграната.

Србија, нажалост, има непосредна и болна искуства са избеглицама и интерно расељеним лицима. У Србији још увек борави 44.000 избеглица из Хрватске и Босне и Херцеговине, о којима се бринемо већ две деценије, а од 220.000 интерно расељених лица која су напустила Косово и Метохију после 1999. године, својим домовима се вратило само 1,9% њих. Република Србија има обавезу према њима, јер тај проблем није ништа мањи од проблема миграната са Блиског истока и из Африке.

Управо то што је српски народ и сам у блиској прошлости био приморан на миграције и спасавање живота пред ратним дешавањима, чини да разумемо ситуацију у којој су се нашли људи из кризних подручја Блиског истока и Африке и чини нас осетљивим за њихове проблеме.

Даме и господо,

Сматрамо да решење не може бити у парцијалним и локалним корацима, као што су затварање граница или подизање ограда, већ у сарадњи и координацији на нивоу ЕУ и међународне заједнице у целини. Србија је на свим нивоима показала спремност да се, у границама својих могућности, суочи са ситуацијом и одговорно уради свој део посла, што је наишло на позитивне оцене Европске уније и широм света. У том контексту, неопходна нам је солидарност, помоћ и подршка, укључујући и финансијску, наших развијенијих партнера, посебно из ЕУ јер Србија, упркос показаној доброј вољи и спремности да поднесе своје део терета и одговорности, са овим проблемом не може да изађе на крај препштена сама себи.

Сви морамо показати већу солидарност, одлучност и спремност за колективан политички одговор на актуелну кризу. Ниједна земља не може да носи сама овако обиман терет. Неопходна је заједничка акција, праћена политичким договором и креирањем услова за одрживи мир и развој јер заједнички проблем нужно захтева заједничку политику његовог решавања, како ситуација не би измакла контроли и изродила се у хуманитарну кризу тешко сагледивих размера и последица. У настојању да се до оваквог заједничког приступа дође можете рачунати на снажну и посвећену сарадњу Републике Србије која је витално заинтересована да се ова ситуација реши у духу важећих међународних стандарда и темељних вредности на којима почива европско заједништво.

Захваљујем се на пажњи."